

LBRIS

We know
books

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
ȚICLEA, ALEXANDRU

Procesul Ceaușescu : un simulacru / Alexandru Țiclea. -
București : Rosetti International, 2025
ISBN 978-606-025-167-5

34.096
929

Redactor: Marian Florescu
Tehnoredactor: Carmen Dumitrescu
Copertă: arh. Daniel Munteanu

© 2025 **Editura ROSETTI International.**
Toate drepturile asupra acestei ediții sunt rezervate
Editurii ROSETTI International.

050022 - București, Str. Ion Brezoiianu nr. 9, Ap. 6, Sector 5
Tel.: 021 314 77 81
e-mail: distributie@editurarosetti.ro
www.editurarosetti.ro

Alexandru Țiclea

PROCESUL CEAUȘESCU

– UN SIMULACRU –

Editura Rosetti International
București, 2025

Cuprins

ARGUMENT	5
1. Nicolae Ceaușescu – conducător și „fiu iubit al poporului român”	9
2. Contextul internațional care a cauzat înlăturarea regimului Ceaușescu.....	18
3. Începutul... sfârșitului.....	27
4. Diversiunea	35
5. Tentativa de ucidere a cuplului Ceaușescu	54
6. Organizarea procesului.....	56
7. Transcriptul procesului	61
8. Unele precizări privind desfășurarea procesului ...	97
9. Execuția.....	99
10. Comunicatul Consiliului Frontului Salvării Naționale	103
11. Rejudecarea procesului.....	105
12. Regrete târzii... și comentarii	107
13. De ce a fost omorât Ceaușescu – o opinie	114
14. Reevaluări	129

1

**Nicolae Ceaușescu – conducător
și „fiu iubit al poporului român”**

La data când a avut loc procesul, mai degrabă un simulacru de proces, încheiat cu execuția cuplului Ceaușescu, în 25 decembrie 1989, era o zi sfântă în calendarul creștin – ortodox, ziua în care se celebrează nașterea *Domnului Iisus Hristos*. Într-o asemenea zi de viață s-a adus moartea! Or, Iisus îndemna la pace, de non – violență, de bunătate, proclama „iubirea universală”, până la jertfa de sine și era adeptul poruncii din legea veche: „Să nu ucizi”!
Căci cine va ucide va fi supus judecății!

Prigonitorii lui Ceaușescu au acționat cu dispreț, față de preceptele divine, ca niște atei, total necredincioși, chiar mai mult, ca slujitori ai Satanei. Majoritatea lor judecați și condamnați sau unii trimiși astăzi în judecată. La pedepsele judecătorești s-au adăugat cele interne, remușcărilor, traumele psihice

suferite. Unii s-au sinucis (președintele completului de judecată) alții (avocații cuplului Ceaușescu) au regretat până la moarte prestația din acea perioadă.

La data procesului, și a execuției, totalmente nelegale *Nicolae Ceaușescu* era încă, legal, Președintele României, Secretarul General al Partidului Comunist Român (care număra 4 milioane de membri, atent și riguros selectați), Comandantul Suprem al Forțelor Armate, academician etc. Conducea *România* de 25 de ani. El nu fusese destituit de autoritățile care îl numiseră în funcțiile respective.

Ne întrebăm acum, după mai bine de 35 de ani, cum a fost posibil? Și totuși a fost...

Iată ce scria francezul *Michel P. Hamelet*, în biografia lui *Nicolae Ceaușescu*², despre poporul român și conducătorul său, în anul 1971. Autorul a constatat „numai ce există în țara noastră și anume, eforturile remarcabile ale acestui popor de a construi o societate nouă, hotărârea conducătorilor săi de a păstra spiritul tradițional al *României* și de a asigura națiunii, din nou unite, acea independență care constituie expresia libertății unui popor. *Nicolae Ceaușescu* reprezintă încarnarea acestei voințe și, la cincizeci și de ani, stăpân pe cârmă, poate nădăjdui să

² M.P. Hamelet, *Nicolae Ceaușescu, biografie și texte selectate*, Ed. Politică, București, 1971.

reușescă în marea lui acțiune, gândită și pregătită cu meticulozitate, atât pe plan spiritual, cât și practic...” (pp. 5-6). Președintele *Ceaușescu* nu admite satisfacția facilă nemulțumirea de sine, hiperbola demagogică, ci preferă „constatarea obiectivă, analiza precisă, critică și autocritică, care îndeamnă la noi eforturi, la mersul înainte, la promovarea neobosită a procesului” (p. 7).

De-a lungul a mai bine de două decenii, în zilele vremii (*Scînteia*, *Scînteia Tineretului*, *România Liberă* și chiar *Sportul*), atunci când se refereau la *Nicolae Ceaușescu*, se foloseau apelativele „*Erou între eroi*”, „*Marele conducător*”, „*Cel mai iubit fiu al poporului*” și alte asemenea.

Cităm, în acest sens, mari titluri din ziarul *Scînteia*:

– „Președintele *Nicolae Ceaușescu*, militant consecvent pentru înlăturarea primejdiei nucleare, pentru afirmarea dreptului suprem al popoarelor la pace, la viață” (din 8 ianuarie 1984);

– „Tovarășului *Nicolae Ceaușescu*, cel mai iubit și stimat fiu al țării, omagiul cald, înălțător al tuturor fiilor țării! (din 8 ianuarie 1984);

– „Omagiu de aleasă prețuire și înaltă stimă din partea partidului, țării, a întregului popor” (din 27 ianuarie 1984);

– „Congresul al XIV-lea al Partidului Comunist Român, Congresul marilor victorii socialiste” (din 22 noiembrie 1989)

Nici revista „Lumea” – săptămânal de politică externă nu era mai prejos, de exemplu, titra:

– „Partidul – Ceaușescu – România, Contribuția de excepțională valoare teoretică și practică la afirmarea în lume a ideilor socialismului, a căilor sale de realizare” (din 9 noiembrie 1989);

– „Realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român, Act istoric, expresia voinței unanime a întregii națiuni, garanția dezvoltării libere și independente a României pe calea socialismului și comunismului” (din 30 noiembrie 1989).

Și consoartei sale i s-au închinat „cuvinte alese”, de pildă, în Scînteia din 8 ianuarie 1989 (cu prilejul zilei sale de naștere) s-a scris pe frontispiciu:

„Sărbătorirea tovarășei Elena Ceaușescu, vibrant omagiu unei vieți exemplare dedicate progresului și înfloririi patriei”.

Cu doar 10 zile înainte de fatidicul proces, încheiat cu condamnarea la moarte și executarea soților *Ceaușescu*, ziarul „Scînteia”, Organul Comitetului Central al Partidului Român, informa poporul: „În prezența tovarășului *Nicolae Ceaușescu*, secretar

general al Partidului Comunist Român, președintele *Republicii Socialiste România*, joi 14 decembrie, au fost reluate în plen lucrările sesiunii a zecea a celei de-a IX-a legislaturi a Marii Adunări Naționale.

Tovarășul *Nicolae Ceaușescu*, tovarășa *Elena Ceaușescu* au fost întâmpinați, la sosirea în rotonda *Palatului Adunării Naționale*, cu vii și îndelungate aplauze. Deputații au dat astfel expresie sentimentelor de profundă satisfacție și bucurie ale milioanelor de cetățeni pe care-i reprezintă în supremul for al puterii de stat pentru realegerea tovarășului *Nicolae Ceaușescu* în înalta funcție de secretar general al Partidului Comunist Român, act cu profunde semnificații istorice, generație a împlinirii cu succes a hotărârilor Congresului al XIV-lea al Partidului, a programului partidului de făurire a societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintare a *României* spre comunism.

Toți deputații care au luat cuvântul au lăudat excepționala personalitate a «celui mai iubit fiu al poporului român»”.

Astfel, deputatul *Florea Voinea*, în numele tinerețului, care nu peste multe zile, va avea un rol însemnat în răsturnarea fiului iubit, a glăsuț: „Pentru noi, tinerii anilor eroici, de intense prefaceri revoluționare ai Epocii glorioase inaugurate de Congresul al IX-lea, de excepțională efervescență creatoare, este

un motiv de înaltă bucurie și vibrație poetică să-l avem mereu la conducerea destinului partidului, ale întregii națiuni, pe marele și încercatul Erou între eroii neamului, făuritor de țară liberă, demnă și prosperă, comunist de inegalabilă omenie, strălucit, luptător revoluționar, încă din anii tinereții, pentru îndeplinirea celor mai scumpe aspirații de libertate, unitate, dreptate, pace și progres ale poporului român, secretarul general al Partidului Comunist Român, președintele *Republicii Socialiste România*, tovarășul *Nicolae Ceaușescu*".

Vorbitorul nu a uitat-o nici pe tovarășa: „Exprimăm, totodată, sentimentele și gândurile noastre de aleasă prețuire și profundă recunoștință, dumneavoastră, mult stimată tovarășă *Elena Ceaușescu*, militantul de frunte al partidului și statului, pentru remarcabila contribuție pe care o aduceți la elaborarea și înlăptuirea mărețelor planuri de dezvoltare economico-socială a patriei, pentru preocuparea statornică pe care o manifestați față de promovarea fermă a științei și tehnologiei în toate ramurile de activitate, creștere continuă a nivelului de pregătire multilaterală pentru muncă în viață, a tineretului *României socialiste*" (p. 6)³.

³ La data respectivă, tovarășa era prim-viceprim-ministru al Guvernului, academician, președintele Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie, directorul general al Institutului de cercetări chimice etc.

Ceva mai înainte, în editorialul său din 30 noiembrie 1989, săptămânalul de politică externă „Lumea” saluta „realegerea tovarășului *Nicolae Ceaușescu* în funcția supremă de secretar general al Partidului Comunist Român”, care „constituie o strălucită confirmare a meritelor excepționale ale conducătorului partidului și statului nostru, a activității sale puse de aproape șase decenii în slujba cauzei partidului și poporului, a calităților de încercat revoluționar, de luptător neobosit pentru cauza socialismului, înzestrat cu o deosebită capacitate de previziune și forță creatoare, de patriot înflăcărat, de neobosit militant pentru pace și progresul omenirii, însușiri care l-au consacrat în conștiința lumii ca eminent gânditor și militant revoluționar care se bucură de înalt respect și o impresionantă apreciere pe toate meridianele globului” (p. 1).

Un episod neplăcut, dar cu totul izolat, s-a petrecut la Congresul al XII-lea al PCR din luna noiembrie 1979. *Constantin Pârvulescu* (1895-1992), unul dintre fondatorii Partidului Comunist din România, luând cuvântul s-a pronunțat împotriva realegerii lui *Nicolae Ceaușescu* la conducerea partidului, acuzându-l că pune interesele personale înaintea celor ale partidului și ale țării. A criticat Congresul că neglijează problemele reale ale țării, fiind